

عنوان مقاله:

مبنای مسیولیت مدنی دارنده وسیله نقلیه موتوری زمینی با توجه به قانون جدید بیمه اجباری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه بیمه، دوره 29، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

رضا معبودی نیشابوری - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

مریم حداد خدایپرست - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بررسی مبنای مسیولیت مدنی دارنده وسیله نقلیه موتوری با توجه به رشد روزافزون شمار تصادفات در کشورمان اهمیت بسیاری دارد. هم در زمان حکومت قانون قدیم و هم در حال حاضر در مورد مبنای مسیولیت بین حقوق دانان اختلاف نظر وجود دارد. این اختلاف نظر در وضعیت فعلی که ماده 1 قانون بیمه اجباری تنها تکلیف دارنده به بیمه نمودن وسیله خود را متذکر شده و به مسیولیت مدنی وی اشاره ای نکرده است و همچنین با عنایت به حذف عدم شمول پوشش بیمه در فرض وقوع قوه قاهره در ماده 7 قانون جدید، بیشتر به چشم می خورد. با توجه به هدف قانون گذار در قانون جدید که حمایت بیشتر از زیان دیدگان بوده و ماده 26 قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی، می توان گفت در قانون جدید با توجه به خطراتی که استفاده از وسیله نقلیه برای مردم در پی داشته است، مبنای مسیولیت دارنده، مسیولیت مطلق است، هر چند که متاسفانه رویه قضایی همچنان از نظریه سنتی تقصیر پیروی می کند. روش این پژوهش، تحلیلی- منطقی است و برای جمع آوری اطلاعات، از شیوه کتابخانه ای استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

دارنده، وسیله نقلیه، مبنای مسیولیت مدنی، قانون بیمه اجباری، نظریه خطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835903>

